

Replik till Jägareförbundet

Sveriges natur behöver en konstruktiv jägarorganisation

Vi vill fortsätta arbeta för att problemen och konflikterna kring rovdjuren ska bli så små som möjligt. Trots att Jägareförbundet nu deklarerat att man tänker arbeta i rakt motsatt riktning finns vi kvar vid förhandlingsbordet och hoppas att Jägareförbundet är beredda att återvända dit, skriver Världsnaturfonden, Naturskyddsföreningen och Rovdjursföreningen i en replik.

Svenska Jägareförbundet deklarerar på DN Debatt 6 september att det enda som nu återstår i vargfrågan är konflikt. Vår uppfattning är att alla som värnar om rovdjuren och den biologiska mångfalden borde försöka dämpa den konflikt som rått i många år – inte trappa upp den.

Vi försöker bidra till en sådan utveckling, och kommer att fortsätta att göra det, även när vi tycker att den förda politiken går oss emot. Vi arrangerar otaliga möten runt om i landet, där kunskap sprids och där olika intressen möts och utbyter åsikter. Vi bidrar till en positiv landsbygdsutveckling bland annat genom betesprojekt för att bevara det öppna landskapet och genom förslag på en jordbrukspolitik som låter hela landet leva. Vi hjälper tamdjursägare att sätta upp rovdjurssäkra stängsel för att begränsa skador och konflikter.

En stor del av våra supportrar och medlemmar bor på landsbygden och bedriver en aktiv verksamhet med ett ökande stöd från allmänheten, också i rovdjursfrågan. Vi ser värdet med regional rovdjursförvaltning och deltar aktivt i länsstyrelsernas viltförvaltningsdelegationer. Det finns inte heller någonting i EU:s art- och habitatdirektiv som hindrar regionala eller lokala beslut – så länge de är lagliga. Vi anmälde licensjakten till EU-kommissionen eftersom vi anser att det är oförenligt med EU-rätten att bedriva beståndsreglerande jakt på en så hotad och sårbar stam som den svenska vargpopulationen. Kommissionen öppnade ett ärende som kan leda till att saken blir prövad i domstol. Det är helt i enlighet med den ordning Sverige accepterat som EU-medlem. Några möjligheter att få saken prövad i svensk domstol finns inte.

Vi gör detta inte bara för de svenska vargarnas skull. Vi gör det lika mycket för att försvara en omistlig princip: att den biologiska mångfalden är mänsklighetens gemensamma arv, som ingen enskild stat, grupp eller generation har rätt att äventyra eller förskingra. Vår vargstam skulle inte bli den enda eller största förloraren om art- och habitatdirektivet urholkas. Hoten mot Europas växt- och djurliv skulle bli ännu mycket allvarigare än de redan är.

Självfallet vill vi också bidra till en positiv utveckling av vår vargstam och befolkningens attityder till den. Jägareförbundets anklagelse att vi vill motsatsen faller på sin egen orimlighet, och byggs dessutom under av felaktiga påståenden. I den mån vargstammens genetiska status förbättrats beror det uteslutande på de två invandrade vargar som tillfört populationen nya gener sedan 2008, inte på vargpolitiken. Den folkliga acceptans som Jägareförbundet hänvisar till fanns innan den nuvarande vargpolitiken beslutades och innan den första licensjakten genomfördes. Den säger ingenting om hur dessa åtgärder påverkat acceptansen. Däremot är det sant att en klar majoritet av befolkningen i varglänen accepterar vargens närvaro.

Jägareförbundets mål att vargstammen ska hållas på en så låg nivå som möjligt är oss främmande –lika främmande som tanken att vi skulle balansera våra stammar av till exempel havsörn, lodjur eller säl på utrotningens gräns.

Däremot vill vi fortsätta arbeta för att problemen och konflikterna kring rovdjuren ska bli så små som möjligt. Trots att Jägareförbundet nu deklarerat att man tänker arbeta i rakt motsatt riktning finns vi kvar vid förhandlingsbordet och hoppas att Jägareförbundet är beredda att återvända dit.

Håkan Wirtén
generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF

Mikael Karlsson
ordförande, Svenska Naturskyddsföreningen

Roger Olsson
ordförande, Svenska Rovdjursföreningen

